



**FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET**

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: [www.repate.hu](http://www.repate.hu)

---

Ügyszám: FRP/461/2015/Pan.

**A Független Rendészeti Panasztestület**

**61/2016. (IV. 7.) számú**

**állásfoglalása**

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**<sup>1</sup> 2015. szeptember 3-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2016. április 7-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

**m e g s z ü n t e t i.**

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

**Indokolás**

A panaszos a vele szemben 2015. szeptember 2-án történt rendőri intézkedés (meghallgatás hosszú időtartama, a nem szószserinti jegyzőkönyvezés, fényképezőgép elvétele, előállítással való fenyegetés), rendőri intézkedés (jegyzőkönyv kijavításának) mulasztása, továbbá a rendőri hangnem miatt 2015. szeptember 3. napján a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Hivatala Panaszügyi és Koordinációs Osztály Panaszügyi Alosztályán tett bejelentést, amelyben úgy nyilatkozott, hogy a Testület vizsgálja ki panaszát. A bejelentésről szóló jegyzőkönyvet a BRFK Hivatala 2015. szeptember 9-én felterjesztette az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatához. Utóbbi 2015. szeptember 14. napján továbbította a Testülethez a bejelentést. A panaszos a panaszt 2015. október 15. napján elektronikus úton kiegészítette.

---

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

## I.

A panaszbeadvány és annak kiegészítése alapján az alábbi tényállás állapítható meg.

1) 2015. szeptember 2-án 13 órára beidézték a panaszost a BRFK egyik kerületi rendőrkapitányságára (a továbbiakban: Kerületi Rendőrkapitányság), ahol egy korábbi rendőri intézkedés elleni panasz ügyében kellett tárgyaláson megjelennie. A panaszost egy r. százados (akit a panaszos név szerint is megjelölt) fogadta.

A r. százados ismertette a korábbi iratokat, melynek során a panaszos szembesült azzal, hogy a Kerületi Rendőrkapitányság három rendőre, akik korábban a panaszos lakásánál megjelentek, valótlan tartalmú jelentést készítettek a történekről. Az egyik rendőr nem ment be a panaszos ingatlanába, a másik az ajtónál állt meg, a harmadik rendőr pedig az utcán állt, így nem is láthatott semmit az intézkedésből. A panaszos sérelmezi továbbá, hogy nem hangzott el „a Törvény nevében!” figyelmeztetés a rendőr részéről, a rendőrök ruházata nem volt megfelelő (nem látszott a névkitűző és az azonosító szám, mert láthatósági mellény volt kabátjukon, ami azokat eltakarta. A rendőrök ezen kívül semmilyen hivatalos iratot nem mutattak a körözésről, illetve elfogató parancsot sem mutattak fel.

A panaszos meghallgatása, illetve annak jegyzőkönyvezése nagyon hosszú volt: 13 órától 21 óra 20 percig tartott, de még akkor sem zárult le az ügyintézés. A r. százados közölte, hogy előbb World dokumentumot készít, és azt később áttemeli a Robotzsaru rendszerbe. A panaszos kérte, hogy a kiegészítéseket, javításokat a rendőr tegye bele a végleges jegyzőkönyvbe. A panaszos a 10 oldalas jegyzőkönyvbe végül több helyen kézzel beleírt. A panaszos azonban a későbbi, Robotzsaruban készített példány elolvasásakor azt tapasztalta, hogy alaki, tartalmi és szerkesztésművi változtatások történtek ugyan, de az általa jelzett dolgokat nem javította ki a rendőr. A panaszos ezt szóvá tette, ami miatt szóváltás alakult ki közte és a r. százados között.

A r. százados lekezelő, arrogáns hangnemben beszélt ezt követően a panaszossal, és közölte, hogy meg fogja vizsgálni az iratot, de úgyis szakszerű és törvényes lesz. A panaszos azon kérésére, hogy javítsa ki a jegyzőkönyvet, a r. százados először azt válaszolta, hogy majd kijavítja, utóbb viszont közölte, hogy nem javítja ki, de annak végére majd beírja a panaszos által jelzett dolgokat. Végül azonban ez nem történt meg.

A Robotzsaruból kinyomtatott jegyzőkönyvet a r. százados és két érintett rendőr aláírta, a harmadik nem is jelent meg a meghallgatáson. A panaszos erre a jegyzőkönyvi példányra elkezdte ráírni az észrevételeit, amiért a r. százados rászólt: hogy képzeli, hogy beleír a jegyzőkönyvbe, meghamisítja azt. A panaszos minden jegyzőkönyvi példányra rá akarta írni a kimaradt adatokat, de nem engedték meg neki. Azt a példányt, amibe beleírt a panaszos, a r. százados elvette, majd – többszöri kérésére – kapott egy fénymásolatot belőle.

A panaszosnál volt egy digitális fényképezőgép, amivel rögzítette a r. százados viselkedését, illetve azt, amit a jegyzőkönyvre ráírt, azonban a rendőr közölte vele, hogy nem használhatja a kamerát. Időközben bement az irodába a rendőrkapitányság jogtanácsosa strandpapucsban, kigombolt ingben. A panaszos kérte, hogy mutassa meg rendőrigazolványát, igazolja, hogy ott dolgozik, de a férfi nem tett eleget a kérésnek, és kitépte a panaszos kezéből a kamerát. A panaszos megkérdezte tőle, miért veszi el a kamerát, amire azt a választ kapta, hogy azért,

mert engedély nélkül kamerázott. A jogtanácsos kiabált a panaszossal, és a kamerából képeket törölt ki. A panaszos többszöri kérése ellenére sem adta vissza neki a jogtanácsos a kamerát. A panaszos megkérdezte, hogy lefoglalja-e a kamerát a jogtanácsos, mert akkor rögzíteni kell a fényképezőgép tartalmát (például a memóriakártya nagyságát, a fájlok adatmennyiségét). A jogtanácsos azonban nem volt hajlandó a szabályszerű lefoglalásra (az azzal járó alakiságokkal), ami miatt a panaszos úgy érzi, sérült tisztességes eljáráshoz való joga.

A r. százados időközben visszahívta a két érintett rendőrt, akiknek – valótlanul – azt állította, a panaszos megtagadta a jegyzőkönyv aláírását. A kapott Feljegyzés elnevezésű dokumentum valótlan állításokat tartalmaz: nem igaz, hogy a panaszos nem akarta aláírni a jegyzőkönyvet, illetve, hogy szó szerinti jegyzőkönyv készült. A r. százados továbbá nem vetette fel többször, hogy rögzíti a panaszos által kézzel a jegyzőkönyvre írt dolgokat. Amennyiben javították volna a jegyzőkönyvet, a panaszos aláírta volna azt. A feljegyzésben nem rögzítették a panaszos megjegyzéseit és észrevételeit.

A r. százados nem engedte a panaszosnak, hogy a javításokat minden jegyzőkönyvi példányon feltüntesse, közölte: ha a panaszos nem hajlandó aláírni, akkor ott lesznek a hatósági tanúk, és ott lehetnek majd hajnali két óráig is. Továbbá azzal fenyegették meg, hogy az eljárás megzavarásáért, illetve a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés miatt előállítják. A jogtanácsos lekezelő módon azt mondta a panaszosnak, hogy ő már csak öt napig lesz a rendőrkapitányságon, és semmilyen felelősségre vonás nem érdekli. A panaszos kérte, hogy hívják oda hozzá a rendőrkapitányság vezetőjét, aminek nem tettek eleget, de a r. százados és a jogtanácsos gúnyolódva megjegyezte, hogy „igen, majd a pápa és Pintér Sándor is idejön a kedvéért”.

22 óra körül lementek az épület földszintjére, ahol a r. százados újra elmondta: ha a panaszos nem írja alá a jegyzőkönyvet, éjfélig is ott lesz a rendőrkapitányságon. A panaszos már éhes volt, és a beteg testvére is várta otthon, ennek ellenére kérte, hogy a r. százados vegyen fel kijavított jegyzőkönyvet, és készítsenek a fényképezőgép lefoglalásáról alakszerű határozatot. A r. százados megtagadta a panaszos kérését, illetve egy papír fecnit tettek a panaszos elé, ami a fényképezőgép átvételéről szóló elismervény akart lenni. Arra nem engedtek semmit ráírni, a panaszos csak aláírhatta.

2) A panaszos a vele szemben történtek miatt kérte, hogy a rendőrség soron kívül intézkedjen arról, hogy hatósági tanúk jelenlétében foglalják le a panaszostól elvett kamerát. Kérte továbbá, hogy a Robotzsaru rendszerben ellenőrizték le, 2015. szeptember 2-án 20 óra és 22 óra 20 perc között hányszor nyitották meg a jegyzőkönyvet, és mennyi változtatást tettek rajta.

A panaszos kérte kamerájának 24 órán belül történő visszajuttatását részére az indokolatlan, aránytalan lefoglalás miatt. Azzal összefüggésben előadta, hogy a fényképezőgép munkájához szükséges, illetve azon polgári, közigazgatási és büntető ügyekhez szükséges dokumentáció, bizonyítékok vannak. A rendőrség ezzel az eljárással sértette tulajdonhoz, tisztességes eljáráshoz, valamint a magánélet tisztelgetéshez való jogát, és felvetődik a személyes adattal való visszaélés bűncselekménye is. Kérte továbbá, hogy a Kerületi Rendőrkapitányság földszinti, illetve a r. százados irodája előtti kamerafelvételeket szerezzék be, azokat ne töröljék le, és a panaszosnak egy példányban másolják le.

A panaszos továbbá feljelentést kíván tenni az ügyészségen a rendőrökkel szemben hivatali visszaélés, közokirat-hamisítás, tetteges becsületsértés és rongálás miatt, illetve kérte a rendőrök felelősségre vonását.

3) A panaszos mind a panaszban, mind pedig annak kiegészítésében hivatkozott arra, hogy diktafonnal rögzítette a történeteket, azonban felvételt nem továbbított a Testület részére. A panaszos továbbá úgy nyilatkozott, hogy amennyiben a Testület nem állapít meg súlyos alapjogi sérelmet az eljárása során, úgy nem akarja, hogy a panaszt az intézkedést foganatosító rendőrkapitánysághoz tegye át, hanem egy másik, „nem elfogult, tisztességes rendőrkapitánysághoz”.

A panasz kiegészítése továbbá olyan értékítéletet tartalmaz, amelynek ismertetésétől a Testület eltekintett.

## II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos által név szerint is megjelölt r. százados a Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Őr- és Kísérőszolgálati Alosztály vezetője. A panaszbeadványban jogtanácsosként említett férfi a Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály volt r. százados, készenléti csoportvezető, aki 2015. szeptember 30-án a rendőrségtől leszerelt.

2) A Kerületi Rendőrkapitányság r. ezredes vezetőjének tájékoztatólevele az alábbi információkat tartalmazza.

a) A panaszos az általa tett rendőri intézkedés elleni panaszügyben ügyfélként jelent meg 2015. szeptember 3-án, és a r. százados alosztályvezető a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerint folytatta le a meghallgatást.

b) A panaszos a meghallgatása során több alkalommal elővette a digitális kameráját és a felszólítás ellenére a meghallgatásról felvételt készített. A Kerületi Rendőrkapitányság épületében – a vonatkozó, a Budapesti Rendőr-főkapitányság szerveinek épületeibe történő be- és kiléptetések rendjéről, a belső rend és biztonság fenntartásáról szóló 14/2013. (II. 14.) BRFK Intézkedés (a továbbiakban: BRFK Intézkedés) alapján – tilalmazott az intézkedésről felvétel készítése. A panaszos kameráját a r. százados átvételi elismervény fejében elvette, és jogszerű intézkedés elleni engedetlenség szabálysértése miatt a panaszos ellen feljelentést tett. (A szabálysértési eljárás folyamatban van.) A panaszosnak a kapitányságvezető utasítására a digitális kamerát visszaadták, a tartalmat nem törölték.

c) A Testület azon kérdésére, milyen módon jegyzőkönyvezték a meghallgatás során elhangzottakat, illetve javításokat eszközöltek-e, a kapitányságvezető azt válaszolta, hogy annak lényegi tartalmát rögzítették, a panaszos kérésre javítások történtek.

d) A Kerületi Rendőrkapitányság épületében, a panaszos által megjelölt helyeken nincs kamera, belső kamerarendszer csak az előállító helyiségben működik, de rögzítés nem történik.

e) Tekintettel arra, hogy a Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának korábbi készenléti csoportvezetője korábban leszerelt, a rendőrség nem tudta nyilatkoztatni a panaszüggyel kapcsolatban.

3) A Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály r. századosa, aki a panaszos meghallgatását végezte, a Testület felvilágosítás kérése alapján jelentést készített.

A r. százados előadta, hogy a panaszos meghallgatása során kellő tisztelettel beszélt. Az eljárás során igyekezett a panaszban szereplő eseményeket feltárni. Magatartása az eljárás eredményes lefolytatására irányult, ami az eredetileg tervezetthez képest több órát vett igénybe. Ennek során a lehetőségekhez képest arra törekedett, hogy megfelelően rögzítse a panasz tárgyát képező eset lényeges körülményeit.

A jegyzőkönyv felvételét 2015. szeptember 2-án 13 óra 5 perckor kezdte meg a r. százados és 21 óra 15 perckor zárta le. Azt követően a résztvevők áttekintették a jegyzőkönyvet, majd aláírták. A panaszos a jegyzőkönyvet végül nem írta alá, aminek körülményeiről feljegyzés készült. A panaszos az ügy összes iratának átadásához ragaszkodott a meghallgatás kezdetén, ami megtörtént. A tárgyalás kérdéseit és menetét a jegyzőkönyvben rögzítette a rendőr, aki úgy ítélte meg, hogy a panaszos magatartásával szándékosan befolyásolta a meghallgatás elhúzóását.

A r. százados a hitelesített jegyzőkönyv mellé csatolta a panaszos által aláírt példányt, hogy később nyomon követhetőek legyenek a történetek. A panaszossal közölte, hogy abban az esetben adja át neki a másolatokat, ha ezt aláírásával igazolja az eredetin. Miután erre hajlandó volt, a kért iratokat neki átadta. A rendőr úgy nyilatkozott, hogy minden esetben ad az ügyfeleknek a meghallgatásról szóló iratból egy példányt. A panaszos esetében is így járt el, attól függetlenül, hogy azt kérte vagy sem.

A panaszos kamerázásának körülményeire vonatkozóan a r. százados az alábbi nyilatkozatot tette. A panaszos az eljárás során kép- és hangfelvételeket készített a nála levő kamerával. Felhívta a figyelmét arra, hogy a rendőrségi épületben a hatályos szabályozás (BRFK Intézkedés) szerint nem megengedett a kamerázás, ezért felszólította annak abbahagyására, és figyelmeztette, ha nem tesz eleget annak, akkor szabálysértést követhet el. A panaszos tudomásul vette, amit a rendőr mondott, a kamerázást látszólag abbahagyta, de a későbbiekben folytatta. A r. százados a készüléket ezért emiatt átvételi elismervény fejében elvette tőle, és szabálysértési feljelentést készített. Később, a Rendőrkapitányság vezetőjének döntése alapján a panaszos átvehette a készüléket.



A panaszos nem volt együttműködő a jegyzőkönyv aláírása során. Ragaszkodott ahhoz, hogy beleír hasson a jegyzőkönyvbe, amit egy példányon meg is tett, és nem fogadta el, amit a r. százados felajánlott, nevezetesen, hogy az észrevételeit rögzíti a felvett részek után.

A Testület azon kérdésre, hogy elhangzott-e olyan a rendőrök részéről, hogy jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt előállítják a panaszost, a r. százados azt a választ adta, hogy felhívta a panaszos figyelmét a szabálysértésre nézve, az előállítás kilátásba helyezését elképzelhetőnek tartja, hogy elhangzott, de nem emlékszik rá. A felhívás lényege az volt, hogy a kamerázást hagyja abba. A panaszos kérte a kapitányságvezető helyszínre hívását, azért, hogy vélt sérelmét azonnal orvosolhassa, azonban nemleges választ kapott rá. A r. százados részéről nem hangzott el olyan mondat, hogy „majd a pápa és Pintér Sándor is bejön”, de a másik rendőr vonatkozásában nem tudott arra nyilatkozni, hogy elhangzott-e ilyen mondat.

4) A rendőrség továbbította a Testület részére a kérdéses meghallgatási jegyzőkönyv két példányát, illetve a feljegyzést.

a) A Ket. alapján folytatott, a panaszos által előterjesztett panasz kivizsgálására kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárás során megjelent a panaszos mint ügyfél, (a panaszos testvére, egyben gondokoltja, a felügyelet ellátása miatt), illetve két rendőr mint tanú. A meghallgatás során, 16 óra 25 perctől 16 óra 30 percig, majd 19 óra 40 perctől 19 óra 45 percig szünetet tartottak.

A jegyzőkönyv szerint az ügy előadója, a Kerületi Rendőrkapitányság r. századosa előadta, hogy a panaszos kérelmére az ügy irataiból részére 1-30. alszámig másolatot adott ki, összesen 87 oldal terjedelemben. A panaszos ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy az előadó hat iratot kivett az aktából, amit nem mutatott meg neki. Az előadó szerint ezek az iratok másolatok, illetve olyan jelentések, amiket kiegészítettek. A panaszos azokból is kért másolatot, amit megkapott.

A jegyzőkönyv ezt követően tartalmazza a 2014. november 21-én történt rendőri intézkedés leírását. A Testület ennek részletes ismertetésétől eltekint, tekintettel arra, hogy a panaszolt intézkedés szempontjából nem bír jelentőséggel.

A jegyzőkönyvmásolatok közül az egyik példány 4. oldalán két, 5. oldalán öt, 6. oldalán két, 8. oldalán egy, utolsó, 10. oldalán hat helyen olvasható kézzel írt bejegyzés, illetve javítás.

A jegyzőkönyv 5. oldalán olvasható, hogy az előadó figyelmezteti a panaszost, hogy a tárgyalás rendjének fenntartása érdekében a telefonját tegye el, felszólította őt, hogy a tárgyalás rendjét ne zavarja. A panaszos – a 6. oldal szerint – észrevételezte, hogy a rendőri jelentések valótlanságokat tartalmaznak. A panaszos azokra tételesen szeretne reagálni. A r. százados azon kérésére, hogy tartsa magát a tárgyilagos előadáshoz, nem tett eleget, „leírhatatlanul indítványokat terjesztett elő, megállás nélkül”. A panaszos kérte rögzíteni, hogy a rendőri jelentésekben foglaltakra tételesen reagálhasson. Az előadó ekkor ismételt felhívta a figyelmét arra, hogy a történeteket adja elő. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy az indítványait nem rögzítik, a valótlanságokra való tételes reagálásait sem. A panaszos elmondja azt is (6. oldal), hogy aggályosnak érzi, hogy a r. százados vizsgálja a saját kollegái jogsértését, azt „egy független kerületnek kellene” vizsgálnia.

Ezt követően a panaszossal szemben korábban intézkedő két r. törzsszázalóst hallgatta meg az előadó, majd a panaszos hozzászólt a tanúk által elmondottakhoz.

A meghallgatás végén a panaszos megjegyzi, hogy az előadó „primitív, bunkó módon a szavamba vág, megzavar, azokat a fontos dolgokat, amit szó szerint szeretne jegyzőkönyvezni, nem jegyzőkönyvezi”, továbbá úgy nyilatkozott, hogy indítványait 15, észrevételeit 30 napon belül teszi meg, az ügy terjedelmére tekintettel, valamint, mert az iratokat csak akkor ismerhette meg. Az előadó ezzel kapcsolatban azt jegyezte meg, hogy a panaszos „szó szerinti jegyzőkönyvezést kért, azonban a kommunikáció során nem volt hajlandó együttműködni.” A panaszos az előadó többszöri felszólításait, kéréseit, miszerint nem tudja rögzíteni az érthetőség miatt az elmondottakat, figyelmen kívül hagyta. A tárgyalás során megtörtént a bizonyítékok ismertetése.

b) A r. százados által készített feljegyzés 2015. szeptember 2-án 21 óra 40 perctől 22 óra 5 percgig készült. A dokumentum szerint a jegyzőkönyv lezárásakor a panaszos „nem volt hajlandó aláírni a szó szerint rögzíteni kért jegyzőkönyvet. Utólagosan kiegészítéseket tett rajta, érdemi változtatásokkal”. A r. százados a szó szerinti rögzítés miatt tanúk jelenlétében felajánlotta a panaszos részére, hogy a hozzáírt részeket a jegyzőkönyvben rögzíti, azonban erre nem volt hajlandó a többszöri felhívás ellenére. A r. százados a jegyzőkönyvhöz eredetben mellékelte a hivatkozott hozzáírt jegyzőkönyvet, öt lap terjedelemben. Egy fénymásolt példányt a panaszosnak átadott az általa alá nem írt jegyzőkönyvből és az általa átírtból. A hivatalos jegyzőkönyvek aláírását a panaszos megtagadta. Az általa használt videokamera-fényképezőt elvette tőle a r. százados, mert felszólítás ellenére, szemmel láthatóan felvételt készített. Ezt a cselekményt pedig a BRFK Intézkedés tiltja. A cselekménynél jelen volt a panaszos által a beadványban megjelölt másik r. százados, továbbá a két meghallgatott r. törzsszázalós és egy r. törzsszázalós nő.

5) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszos ellen készült feljelentést, amely szerint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. §-a szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése 2015. szeptember 2-án 13 óra 10 perc és 22 óra 5 perc közötti időben történt.

A feljelentés leírása szerint a közigazgatási eljárás során tartott tárgyaláson gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos az épületben hang- és képrögzítést végez. A r. százados felszólította, hogy ilyen tevékenységet nem végezhet, mert annak tilalmáról BRFK Intézkedés rendelkezik. A rendőr felhívta arra is a figyelmét, hogy amennyiben nem engedelmeskedik a felszólításnak, úgy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését követi el. A panaszos az elmondottakat tudomásul vette, arra utaló magatartását (kamera felvételszerű kezelését, mobiltelefon hangrögzítésre való használatát) abbahagyta, azonban 21 óra 40 perc és 22 óra 5 perc között ismételtelen használni kezdte a kamerát. A szabálysértés eszközét ekkor, a továbbfolytatás megakadályozása érdekében elvették a panaszostól, átvételi elismervény ellenében. A készüléket aznap ellenőrizték is, annak memóriakártyáján az eljárás során készített felvételeket lehetett azonosítani.

A feljelentés tartalmazza a BRFK Intézkedés 30. pontját is, amelyet a Testület az Állásfoglalás II. rész 7) pontjánál ismertet.

A r. százados a feljelentésben megjegyezte továbbá, hogy a panaszos az eljárási cselekmény során az elhelyezkedése miatt rögzíthette a KEKKH belépési jelszavát is, amit azonban a felvételek terjedelme miatt nem tudott ellenőrizni. A rögzített felvételek egyértelműen azonosíthatóak voltak az eljárás során. A rendőr adatvédelmi okból kérte az eljárás során készített felvételeknek a panaszos számára hozzáférhetetlenné tételét, illetve törlését, a későbbi visszaélészerű felhasználás megakadályozása érdekében.

A kamerát a memóriakártyával, átvételi elismervénnyel és felvételekkel a feljelentéshez mellékelte a r. százados. A feljelentésben továbbá szerepel, hogy a fentebb említett négy rendőr jelen volt az esetről.

6) A Kerületi Rendőrkapitányság vezetője 2015. szeptember 24-én kelt. határozatával elutasította a panaszosnak azon panaszát, amelyben a rendőrök 2014. november 21-én 15 óra 35 perckor a lakcímén foganatosított rendőri intézkedését sérelmezte.

Tekintettel arra, hogy jelen panaszügy szempontjából a korábbi rendőri intézkedés és az azzal szembeni panasz mikénti elbírálása nem bír jelentőséggel, a Testület a határozat ismertetéséről eltekintett.

7) A fentebb hivatkozott BRFK Intézkedés hatálya kiterjed a BRFK valamennyi nyílt objektumára. A BRFK Intézkedés 30. pontja szerint az intézkedés 16. és 24. pontjaiban foglalt személyek – azaz a feladatkörében eljáró ügyvéd, illetve az Intézkedés korábbi pontjaiban szabályozott személyi körbe (sajtó munkatársai, polgárőrség és a Fővárosi Közterület-felügyelet tagjai / munkatársai, a BRFK-val közös akciókban érintett szervek, az objektumban, területrészen szolgálatot teljesítők, szolgálati feladatok ellátásához egyébként belépésre jogosultak, rendezvényre érkezők, hivatalos külföldi delegációk tagjai) nem tartozó személyek – az objektumon belül ott tartózkodásuk ideje alatt – az eljárások, az intézkedések, illetve az ügyintézés zavartalan lefolytatása érdekében – kép-, illetve hangfelvételt nem készíthetnek, ilyen tulajdonsággal rendelkező technikai eszközöket nem üzemeltethetnek.

### III.

A panaszbeadványban a panaszos sérelmezte a vele szemben 2014. november 21-én a lakásán történt rendőri intézkedés részleteit, illetve azt, hogy akkor valótlán tartalmú jelentést készítettek a rendőrök. Panaszolta továbbá, hogy meghallgatása hosszú időt vett igénybe, annak során nem szó szerinti jegyzőkönyvezés történt, illetve azt utóbb nem javították ki megfelelően. A panaszos említette azt is, hogy feljelentést kíván tenni a rendőrökkel szemben több bűncselekmény elkövetése miatt.

1) Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az Rtv. a IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek



(illetve a Testület eljárását követően az országos rendőrfőkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség ugyanakkor csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent. A 2014. november 21-én történt rendőri intézkedés miatt a panaszos az intézkedést foganatosító rendőri szervnél terjesztette elő panaszát. Erről a Testület egyébként akkor értesült, amikor a 2015. szeptember 2-ai rendőri intézkedéssel összefüggésben felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett, nagyrészt azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot (Állásfoglalás II. rész 6) pont).

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett 2014-es beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testületnél előterjesztett panasz azon részében, amely arra irányult, hatáskörének hiányát állapította meg.

2) Az előzőekben említett, az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A panaszos sérelmezte, hogy a korábbi panaszügyében történt meghallgatása hosszú időt vett igénybe: 13 óra és 21 óra 20 perc között folytatták, és még azt követően sem zárult le az ügyintézés. A Testület ezzel összefüggésben felhívja a panaszos figyelmét, hogy hatáskörén kívül esik annak megítélése, hogy a Ket. szerinti eljárásban mennyi ideig tart a meghallgatás és a jegyzőkönyvezés. Az ügy jellege, az elvégzendő cselekmények (jelen esetben a meghallgatások, szembesítések, iratok ismertetése) sora, illetve az ügyfél együttműködő készsége is befolyásolja az eljárási cselekmény hosszát. (Egyébként kitűnik a dokumentumokból, hogy két ízben öt-öt perc szünetet is tartott az előadó.)

b) A Testület úgyszintén nem jogosult annak felülbírálatára, hogy a Ket. szerinti eljárásban készült jegyzőkönyvezés hogyan történt. A hatóság által készített jegyzőkönyv készítésének eseteit, a jegyzőkönyvezés formáit és alaki kellékeit a Ket. 39. §-a tartalmazza. A hivatkozott törvényhely (4) bekezdése szerint az eljárási cselekményben érintett személy indokolt kérelmére nyilatkozatát, vallomását, szakértői véleményét vagy azok egyes részét a jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza. Ebből az következik, hogy főszabály szerint a Ket. nem írja elő a szó szerinti jegyzőkönyvezést, ideértve a kötelező jegyzőkönyvezés eseteit is.

A Ket. ugyanakkor nem rendelkezik a hatósági jegyzőkönyv módosíthatóságáról, kiegészíthetőségéről és kijavításáról. A Ket. 81/A-81/B. §-ai nem alkalmazhatók, azok ugyanis kizárólag a hatósági döntés (lásd a Ket. 71. §-ához fűzött kommentárt) kijavítására és kiegészítésére vonatkoznak. Az okirat kiállítására felhatalmazással rendelkező szerv / személy egyben jogosult arra, hogy az okiraton – ügykörében eljárva, ha indokolt – módosítást vagy kijavítást hajtson végre. A módosítást és a kijavítást úgy kell elvégezni, hogy a törölt rész olvasható maradjon. Ha a fél terjeszt elő ilyen kérelmet, annak elutasítása esetén, az elutasítás tényét fel kell jegyezni az okiraton. A Testület felhívja továbbá a figyelmet a Ket. 39. §-ának (6) bekezdésére, amely szerint a hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság alapelve szerint választja ki a jegyzőkönyv készítésének formáját. Az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője az ezzel járó költségek megtérítése mellett kérheti az általa megjelölt jegyzőkönyvezési forma alkalmazását. E két mondat együttes értelmezéséből az következik, hogy a közigazgatási hatóságnak kell mérlegelnie, hogy milyen módon kívánja az eljárási-bizonyítási cselekményt rögzíteni. Tekintettel arra, hogy jelen ügyben feljegyzés is készült, a Testület utal a Ket. 39. §-ának (9) bekezdésére: a hatóság az ügy megítélése szempontjából fontos vagy egyébként az ügy természetére tekintettel lényeges minden egyéb eljárási cselekményről hivatalos feljegyzést vehet fel, vagy az eljárási cselekményt az iratra történő rávezetéssel rögzítheti. A hivatalos feljegyzés az eljárási cselekmény rövid összefoglalását, a készítés dátumát, valamint a feljegyzést készítő nevét és aláírását tartalmazza.

c) A panaszos több büncselekmény (hivatali visszaélés, közokirat-hamisítás, tetteges becsületsértés, rongálás) miatti kíván feljelentést tenni a rendőrökkel szemben. Ezzel összefüggésben a Testület utal arra, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, illetve a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezései alapján jogosult az elévülési időn belül feljelentést tenni.

#### IV.

A panaszos sérelmezte a rendőri hangnemet, fényképezőgépének lefoglalás nélküli elvételét. Panaszolta továbbá, hogy előállítással fenyegették meg. A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a XIII. cikkben biztosított tulajdonhoz és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A panaszos sérelmezte a vele szemben tanúsított rendőri hangnemet és bánásmódot. Előadása szerint az ügy előadója a meghallgatás során lekezelő, arrogáns módon beszélt vele. Amikor pedig a panaszos azt kérte, hogy hívják oda hozzá a rendőrkapitányság vezetőjét, a rendőrök gúnyos megjegyzést tettek („igen, majd a pápa és Pintér Sándor is idejön”).

A panaszos meghallgatását végző r. százados jelentésében úgy nyilatkozott, hogy kellő tisztelettel beszélt a panaszossal. Az ő részéről nem hangzott el olyan mondat, hogy „majd a pápa és Pintér Sándor is bejön”, de a másik rendőr vonatkozásában nem tudott arra nyilatkozni, hogy elhangzott-e ilyen. A másik rendőr pedig a panasz elbírálása időpontjában már nem volt rendőr, nyilatkozatni nem lehetett.

A Testület a panasz hangnemre és bánásmódra vonatkozó része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

**A Testület a panaszossal szemben intézkedő rendőrök hangneme és bánásmódja tekintetében a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatti kifogás kapcsán úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.**

2) A panaszbeadvány szerint a panaszostól elvették nagy értékű, értékes dokumentumokat tartalmazó fényképezőgépét, amit munkája során használ. Az elvétel nem lefoglalás útján történt, csak egy átvételi elismervényt kapott cserébe.

A kamerázás körülményeire vonatkozóan az ügy r. százados előadója úgy nyilatkozott (amit egyébként a panaszos maga sem tagadott), hogy a panaszos az eljárás során kép- és hangfelvételeket készített a nála levő fényképezőgéppel, ezért a rendőr felhívta a figyelmét, hogy a rendőrségi épületben a BRFK Intézkedés szerint nem megengedett a kamerázás. Felszólította annak abbahagyására, és figyelmeztette, ha nem tesz eleget annak, akkor szabálysértést követhet el. A panaszos tudomásul vette, amit a rendőr mondott, a kamerázást látszólag abbahagyta, de a későbbiekben folytatta. A r. százados a készüléket ezért emiatt átvételi elismervény fejében elvette tőle, és feljelentést készített jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt. Később a Kerületi Rendőrkapitányság vezetője a készülék visszaadásáról döntött. A fényképezőgépről adatot nem töröltek.

a) Az Állásfoglalás II. részének 7) pontjában ismertetett BRFK Intézkedés 30. pontja az ügyfél számára egyértelműen tiltja a felvételkészítést.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja értelmében a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

A rendőr intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a rögzíti, amely szerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során – egyéb jogok mellett – a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 19. §-a szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén továbbá az Rtv.-ben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

A Szabs. tv. 216. §-ának (1) bekezdése szerint az követi el a szabálysértést, aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik.

A Testület a panasz ezen része tekintetében a rendőrség állítását tartja valószínűbbnek, vagyis azt, hogy a panaszost több ízben figyelmeztették: a fényképezőgép használata a rendőrségi objektumban nem megengedett. Ezen a ponton a Testület továbbá utal gyakorlatára, miszerint: ha a rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli

jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (jelen esetben szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga. A Testület hangsúlyozza: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövette-e a Szabs. tv. 216. §-a szerinti szabálysértést vagy sem, csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésre álló adatok alapján a rendőrök gondolhatták-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a szabálysértés elkövetésének gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a szabálysértési eljárás azt állapítja meg, hogy a panaszos nem követett el szabálysértést vagy annak elkövetése nem bizonyítható.

**A fent említett szabálysértésnek a rendőri intézkedéshez szükséges mértékű gyanúja fennállt, ami – a közrend védelme érdekében, az Rtv. idézett 13. §-a alapján – a rendőrség számára intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint jogszerű volt a rendőri fellépés, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.**

b) A panaszos kamerájának elvételével kapcsolatban a Testület az alábbi megállapítást teszi.

Tekintettel arra, hogy a panaszolt kamera elvétel 2015. szeptember 2. napján történt, illetve szabálysértési eljárás nem volt folyamatban, a rendőrség nem járhatott el a Szabs. tv. 75. §-a szerinti lefoglalás szabályai szerint.

A Testület felhívja a figyelmet arra, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, valamint ezzel összefüggésben egyes további törvények módosításáról szóló 2015. évi CCII. törvény 20. §-a kiegészítette a Szabs. tv. lefoglalásra vonatkozó rendelkezéseit. A Szabs. tv. 75. §-ának (1a) bekezdése kimondja, hogy a helyszíni bírság kiszabására jogosult személy a feladatának teljesítése során azt a dolgot, amely a Szabs. tv. alapján általa lefoglalható, a szabálysértési vagy előkészítő eljárás lefolytatására jogosult hatóságnak történő átadásáig átvételi elismervény ellenében ideiglenesen elveheti. A törvényhelyhez fűzött indokolás szerint a helyszínen eljáró és intézkedő szervek (személyek) számára a lefoglalás elrendelése olyan adminisztratív kötelezettséget jelent, amely a helyszínen számos esetben jelentősen megnehezíti a lefoglalás elrendelését, mivel a határozat meghozatalának tárgyi és adminisztratív feltételei nem biztosíthatók (határozat kinyomtatása, iktatása, joghatályos közzétevése stb.). E gyakorlati probléma megoldására vezették be az ideiglenes elvétel jogintézményét, amely a gyors intézkedési lehetőséget teremti meg az eljáró szerveknek. A Szabs. tv. ideiglenes elvételének intézményéről rendelkező szabálya azonban csak 2016. január 1-jétől hatályos.

**A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos kamerája elvételének nem volt meg a jogszabályi alapja. A jogszerűtlen elvétellel nem sérült a panaszos tulajdonhoz való joga – tekintettel arra, hogy nem sokkal később sértetlenül (adatok törlése nélkül) visszakapta a készüléket –, ugyanakkor megállapította tisztességes eljárásához való jogának csekély mértékű sérelmét.**



3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök megfenyegették: szabálysértés elkövetése miatt előállíthatják a panaszost.

Az ügy előadója jelentésében akként nyilatkozott, hogy felhívta a panaszos figyelmét a szabálysértésre nézve. Az előállítás kilátásba helyezése lehetséges, hogy elhangzott, de nem emlékszik rá. A felhívás lényege az volt, hogy a kamerázást hagyja abba.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére, amit az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Jelen Állásfoglalás IV. rész 2) pontjában írtakkal összhangban felmerült a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének gyanúja.

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pontja szerint, a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

Az idézett törvényhely az intézkedő rendőr mérlegelésére bízta annak eldöntését, hogy előállítja-e az intézkedés alá vont személyt, vagy pedig adatait rögzítve később feljeleníti szabálysértés elkövetésére való hivatkozással. Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerinti esetben az előállításnak három konjunktív feltétele van: egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti a szabálysértés gyanúját, meghatározott személyhez (személyek csoportjához) célzott rendőri felszólítás ezen magatartás abbahagyására és ezen jogsértő magatartás továbbfolytatása a felszólítást követően.

A Testület megítélése szerint jelen esetben az előállítás ezen, nem kötelező esetének mindhárom feltétele fennállt. A r. százados – amennyiben elhangzott – tényszerű tájékoztatást adott: ha a panaszos tovább folytatja a kamerázást, azzal ellenszegül a rendőr utasításának, amivel pedig szabálysértést valósít meg, ezáltal lehetőség van vele szemben szabadságelvonó intézkedés alkalmazására. **Az intézkedés eredményes végrehajtása érdekében az előállítás fogantatásának lehetőségére vonatkozó közlést a Testület indokoltnak és jogszerűnek tartja. Mivel pedig nem fogantatottak ténylegesen előállítást a panaszossal szemben, az arányosság követelményét is betartotta a rendőrség. A fentiek alapján nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

4) A panaszos kérte a kapitányságvezető helyszínre hívását, azért, hogy vélt sérelmét azonnal orvosolhassa, azonban nemleges választ kapott rá.

A rendőrség megerősítette a panaszos állítását: valóban nem hívták a helyszínre a rendőrkapitányság vezetőjét.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét, amely szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A Testület ezt a panaszemet úgy ítélte meg, hogy a Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének jelenléte nem feltétele a panaszos Ket. szerinti eljárásban való meghallgatásának, illetve a tárgyalás megtartásának.

**A Testület megítélése szerint nem volt semmilyen törvényes alapja a panaszos ezen kérése teljesítésének, ezért nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.**

**V.**

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján az alábbi következtetésekre jutott. A panaszossal szemben intézkedő rendőrök hangneme és bánásmódja tekintetében az egymásnak ellentmondó bizonyítékok feloldhatatlan ellentéte miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható. A panaszossal szembeni rendőri intézkedés indokoltan történt, ugyanakkor kamerája elvételének nem volt jogalapja, amely csekély mértékben sértette a tisztességes eljáráshoz való jogát. Az előállítás kilátásba helyezésével, illetőleg a vezető helyszínre hívásának megtagadásával nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

**A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület – az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – az eljárás megszüntetéséről döntött.**

**Budapest, 2016. április 7.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Wildner Domonkos**  
testületi tag

**Dr. Cservák Csaba**  
előadó testületi tag